

2015. február 15.

Mandabokor, Kálmánháza, Felsősim
Családi Istentisztelet

„⁹Ti tehát így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, ¹⁰**jöjjön el a te országod...**”
Mt 6,10a

Drága gyülekezet!

Az elmúlt istentiszteleteink folyamán egy sorozatot indítottunk el, melyen a Jézus Krisztustól tanult imádság rövid szakaszait vesszük alkalomról-alkalomra. Az első alkalommal arról hallhattunk, hogy az Atyát úgy, olyan bizalommal szólíthatjuk meg, mint édesapánkat. Ő szeret engem, jót akar nekem, meghallgat, fontos vagyok neki és mindent megoszthatok Vele. Hozzá úgy mehetünk, ahogy vagyunk. Nincsenek elvárásai, nem szab feltételeket, úgy mehetünk Hozzá, úgy szólíthatjuk meg Őt, ahogy vagyunk. Ahogy a tékozló fiú is olyan ápolatlanul, megviselten, az élet terhével, nyomorúsággal, bűnével mehetett vissza az atyai házhoz és visszafogadta, megbocsátott neki, így

mehetünk mi is Őhöz, szólíthatjuk meg Őt. Aztán hallhattunk arról is, hogy ez a mindenható Isten kikutathatatlan, megfoghatatlan, felfoghatatlan, de megismerhető! A szent Istent Jézus Krisztusban ismerhetjük meg, került egészen közel az emberhez, lett megismerhetővé, kézzelfoghatóvá a szeretete, a kegyelme, az irgalma, a megbocsátása. Ő lehajolt hozzám, lejött abba a mélységbe, amiben voltam, istentelen állapotomhoz közel jött, velem, bűnössel közösséget vállalt, bűneimet ismerte, sőt bűneimet magára vette, az engem sújtó ítéletet helyettem elhordozta, bűnné lett értem, hogy engem igaznak lásson. Az én gaz életemet igazgatta, engem, gazembert igaz emberré tett Jézus Krisztus által. Tehát a szent Isten az Ő Fia által lett emberré, lett ugyan olyan, mint én, kivéve, hogy Ő nem bűnössé, hanem bűnné lett értem, s így hordozta el az én bűneimnek a büntetését. Megszentelni az Ő nevét a magam életében azt jelenti, különbnek tartom mindennél, többnek tartom Őt. Ahogy Ő a Legdrágábbról, az Ő Fiáról kész volt lemondani, a halálba, a keresztre küldeni értem, mert mindennél jobban szeretett, ezért Ő minden követ megmozgatott, s az Ő Fiának halálába az egész világ megrendült. Mivel Ő mindennél jobban szeretett engem,

ezért ez a „mindennél” jelenti számomra is, hogy mindent Neki rendelek alá. Ő mindennél drágább lesz számomra. Elfogadom Azt, aki nekem is bűnbocsánatot szerzett a kereszten. Így szentelhetem meg az Ő nevét a magam életében.

Ma pedig arról hallhatunk, Jézus mit értett az alatt, hogy „jöjjön el a Te országod...”.

Ha az eredeti szöveget nézzük, akkor a szószerinti fordítás így adja vissza ezt a részt: „ἐλθάτω ἡ βασιλεία σου,” „ἐλθάτω ~ eredeti szava: ἔρχομαι” ~ azt is jelenti: „valósuljon meg végérvényesen”. A ἡ βασιλεία pedig többet jelent, mint ország, azt jelenti: „királyság, királyi uralom”. Ebben a két szóban, fordításban azonnal többet mond számunkra az eredeti szöveg, s jobban megérthetjük, hogy Jézus tulajdonképpen mire bátorít bennünket, mit kérjünk az Atyától. „Valósuljon meg az ő királyi uralma”! Miért? Isten nem uralkodik mindenk felett? Tehetjük fel a kérdést! De, Ő mindenható, s Ő alkotta az egész világmindenséget, benne az embert is, engem is, de valami megváltozott a bűnesettel. Isten, amikor megalkotta ezt a hatalmas univerzumot, pályára állította a bolygókat, a holdakat,

amikor megalkotta ezt a világot, a természet erőit, a fizikai törvényeket, melyek nem maguktól, véletlenszerűen jöttek létre. Amikor megteremtette a természetet, a növényeket, melyeknek feladatot is adott – például a fák levelei oxigént termelnek az állatoknak, az embereknek, amikor megteremtette az állatokat, s végül az embert, akkor láthatjuk, hogy minden Isten hatalma által lett. „**Ő volt minden mindenkben**” (I Kor 15,28), s az Ő királyi uralma látszódtott a világmindenségben, mert minden tökéletes volt. A teremtés koronái teljes engedelmességben éltek a mindenható Istennel, teljes volt a harmónia, s az Ő királyi uralma valósult meg ebben a világban is. Az ember engedelmességben járt, s Neki hódolt, Őt dicsőítette. Helyén volt az ember - Isten kapcsolat. Ebben a királyságban, Isten királyságában, rendben volt minden. Azonban valami történt. Az ember fellázadt ez ellen a királyság ellen, a királyi uralommal szemben. A bűn lázadást, engedetlenséget okozott, s az ember Isten dicsőítése helyett magát dicsőítette. Az Isten iránti engedelmesség helyett „nekem ne mondja meg, mikor, mit, hogyan csináljak” gondolkodás lett. Az ember önszántából, saját döntése révén letaszította Istent élete trónjáról, s magát ültette

fel, s királyként akart élni. Ez lett abból a kis „gyümölcs szakításból”, s ilyen súlyos következménye lett. Ennek a következménynek lehetünk a tanúi ebben a világban. S a mai ember is ugyan így dönt. Te is, én is ezzel a szívvel jövünk a világra. Te is, én magamat akarom dicsőíteni, a középpontba állítani, minden rólam szóljon. Simogatja a lelkemet, mikor az én nevemet mondják, mikor engem dicsérnek, mikor nekem tulajdonítanak mindent. Ugyan úgy engedetlenségben járok, mert az alaptermészetem az, hogy „majd én”, „én jobban tudom”, „ne mondja meg senki”, „az én életem” és lehetne sorolni. Ugyan az az indulat, ugyan az a szív van bennünk, mint ami volt Ádám és Éva szívében a bűneset után. Ugyan úgy gondolkodunk, ahogy ők gondolkodtak, ugyan úgy érzünk, ahogy ők éreztek, ugyan az az indulat volt bennünk, ami bennük is meg van a bűneset után. Azzal a különbséggel, hogy ők tudták, milyen volt előtte. Megváltozott minden, amikor megismerték a jó, a tökéletes, a bűnmentes élet mellett a rosszat, az Isten nélküli állapotot, a halált. Az ember azóta nem Istent dicsőíti, s nem hallgat a szavára. Az Isten királysága, uralma így szűnt meg az ember számára. Ő maradt mindenható, Ő továbbra is uralkodik,

fenntartja ezt a világot, de az ember kilépett ebből az uralomból, s a maga életét kezdte el élni ebben az Isten által megtartott és fenntartott világban. Így szakadt ketté az Isten világa és az ember világa. Ami korábban egy volt, az isteni uralom az ember világában, most két világ lett, Isten mindenható világában lett egy emberi uralom. Ez olyan mértékben elszakadt egymástól, hogy áthidalhatatlanná vált ez a szakadék az ember számára. Elszakadt a bűntelen világ a bűnös világtól. Az Isten világa az ember világtól. A tökéletes a tökéletlentől, az engedelmesség az engedetlenségtől, az élet a haláltól, a békesség a békétlenségtől, a szeretet a szeretetlenségtől. A bűn mindent az ellentettjére változtatott, a fejetetejére állított. Ebben az emberi világban nem az engedelmesség, az élet, a békesség, a szeretet uralkodik. Ennek csak apróbb morzsáit tapasztalhatjuk meg olykor-olykor. Az Isten királyságában uralkodó szeretetet, békességet csupán „letranszformált” módban élheti át az emberi világ. Az Isten világában, királyságában ott a mai napig minden tökéletes. Ott dicsőítik az Istent az angyalok, a mennyei karban énekelnek azok, akik Vele vannak, ott szeretet jár át mindent. Az ember világában ennek az ellentettje van. Ez a hatalmas szakadék, ami

az Isten világa és az ember világ között van, áthidalhatatlan. Azonban Isten valami olyat tett, amikor eljött az idők teljessége, ami szintén megváltoztatott mindent. Láta az emberi világ tehetetlen állapotát, hogy mind a környezetét, mind pedig saját magát pusztítja. Láta azt is, hogy nem tud az ember mit kezdeni azzal a tömérdek mennyiségű bűnnel, ami ott van az életében. Láta azt is, hogy ennek halál lesz a vége („**bűn zsoldja a halál**” Róm 6,23), de Ő azt mondta, ahogy fogalmaz Ezékiel próféta könyvében: „**nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen.**” Ez 33,11. Ő nem leli örömét, sőt, Neki rettenetesen fáj, hogy az ember így él. Ő szomorú, mert az ember nem hallgat rá. Te nem vagy szomorú, nem vagy elkeseredett, amikor gyermeked nem hallgat rád, amikor engedetlen, amikor nem azt az életet éli, ami helyénvaló lenne? Neked nem okoz fájdalmat, amikor látod saját gyermekedet, hogy vesztébe rohan, s tehetetlenül nézed, mert az ő döntése, s te, ha lehoznád a csillagokat se fog másképpen dönteni? Hogyne töltene el szomorúsággal! Ugyan így Istent is szomorúsággal tölti el, hogy az ember világában nem az érvényesül, ami az Isten királyságában. Az ember megy a maga

feje után, éli az életét, távol van Istentől, távol van mindattól, amit Ő kínál fel.

S nézd meg, mit meg nem tett érted, mit meg nem moztatott, hogy neked más legyen. Ami rajta múlt, az megtette. Ami változást hozhat a te életedben, azt megtette. Ehhez pedig az Ő Fiára, Jézus Krisztusra volt szükség. Ő áthidalta a számodra áthidalhatatlant. Ő legyőzte a számodra legyőzhetetlent. Ő magára vállalta azt, ami téged illetett volna. Tudod mit tett Jézus érted? Luther olyan szépen fogalmazza ezt meg: „Te vagy az én igazságom, én pedig te a bűnöd. Magamra vetted az enyémet, és nekem adtad a tiédet. Olyanná lettél, amilyen nem voltál, és olyanná tettél, amilyen nem voltam.” Jézus ezt hozta el ebbe a világba, az ember világába. Ő helyetted és helyettem elszenvedte a bűneid és az én bűneimnek büntetését és képes volt odaadni az Ő életét az te és az én életemért. Az Atya egy életet adott az én életemért! Az Atya az összes büntetést ráróta az Ő Fiára, ami téged és engem illetett volna. Isten királysága megoldást hozott az ember világába. Ő ezt teremtette meg ebben a világban, ezt a helyettes áldozatot kínálja fel ebben a világban. Ezt el lehet fogadni!

„Isten nem azt akarja, hogy kényszerből hódoljon meg bárki is az Ő hatalma előtt, hanem akarattal, önként, jószántából, boldogan. Isten nem zsarnok, Aki bárkire is ráerőszakolná magát, - a szeretet hatalmával akar hódítani. Isten nem pusztán engedelmisséget kíván minden további nélkül, hanem a szeretet önkéntes engedelmisségét.” (Joó Sándor)

Amit Ő kínál fel, azt te szabadon, jó szántadból fogadhatod el. Ezt nem erőlteti ránk. Ha te úgy érzed ezen a mai délelőttön, hogy áthidalhatatlan az az élet, ahogy élsz attól, amit Ő kínál fel, akkor fogadd el azt, amit Ő tett érted! Ha úgy érzed, szükséged van arra, amit Ő nyújt neked, Vele való teljes életet, akkor fogadd el! Ha úgy érzed, mindaz hiányzik a te életedből, amit Ő akar adni, akkor fogadd el! Imádkozz és kérd, hogy „jöjjön el a Te országod...” a te életedben! Valósuljon meg a te életedben az Ő királysága. Legyen egy hatalomváltás, egy uralomváltás a te életedben, amelyben leteszed mindazt, amitől szabadulni akarsz és átveszed mindazt, amit az Atya kínál neked Jézus Krisztusban. Engedd, hogy Ő lépjen életed azon trónjára, ami Őt illeti.

Legyen személyes kérés a te életedben, amire bíztat, „jöjjön el a te országod”, s akkor már ezen a földön megtapasztalhatod, milyen az, mikor ebben az emberi világban élve Isten királysága mutatkozik meg a te életedben is.

Ámen!